అత్తగారు

ఎమ్.ఎల్.సూర్యకాంతం

రోడ్డువారగా పెద్దకాంపౌండ్‌లో ఉన్న అందమైన ఆ మేడ బంధువులతో కళకళ లాడుతోంది. దానిక్కారణం, ఆ ఇంటి యజమాని గంగాధరంగారి ఏకైక గారాల పుత్రిక శ్రావణికి పెళ్ళిచూపుల తతంగం.

గది కిటికీలోనుండి మాటిమాటికీ ఆత్రంగా ఎదురుచూస్తున్నది శ్రావణి. ఆమె ఆత్రం చూసిన స్నేహితురాళ్ళు, ''శ్రావణీ ఇప్పుడు నిన్ను చూడటానికి వచ్చేది పెళ్ళికొడుకు కాదుకదే. అంత ఆత్రం ఎందుకటా!'' అని వేళాకోళం చేశారు.

''ఇప్పుడు పెళ్ళికొడుకుతో పనికాదే. ముందు నచ్చాల్సింది ఆమెగారికే.. అంటే మా అత్తగారికే. ఆమెకి నచ్చితే అమెరికాలో ఉన్న ఆ బడుద్దాయికి కూడా నచ్చుతుందట. 'అందుకే ఆత్రుత.''

''అందుకని అత్తగార్ని కాకాపట్టాలని చూస్తున్నావన్నమాట. ఆపైన అమెరికాలో.. హాయిగా విహరించవచ్చు. అవునా..'' అంది సరోజ.

''కాకా పట్టాల్సిన ఖర్మలేదులేవే. ఆవిడ పల్లెటూరి మొహమేలే. అయినా నాలాంటి మోడరన్ గర్ల్ ఆ కొడుక్కి దొరకవద్దూ, ముఖ్యంగా మా నాన్న నాకిచ్చే పదిహేను లక్షల కట్నం, యాభై తులాల బంగారం, ఒక ప్లాటు ఆపైన నా అందం తప్పక నచ్చుతుందిలే'' అంది ధీమాగా.

ఆమె గర్వంలాగే మెడలోని రాళ్ళ నెక్లెస్ తళుక్కున మెరుస్తుంటే సుతారంగా మరోసారి పౌడరు అద్దుకుంది.

''నువ్వు అదృష్టవంతురాలివే శ్రావ్యా. నీకు పట్టబోయే అదృష్టాన్ని చూసి నాకు జెలసీగా ఉంది సుమా'' అంది నీలవేణి.

''మేము చూడు మధ్యతరగతి కుటుంబాల్లో పుట్టి పెళ్ళిచేసుకునే స్థోమతులేక డిగ్రీ పూర్తిచేసి ఇలా.. ఆ కోర్సు ఈ కోర్సు అంటు ప్రాకులాడుతున్నాం'' అంది సుహాసిని.

ఇంతలో గేటు దగ్గర కారు హారన్ వినిపించడంతో కర్టెన్ చాటునుంచి అంతా అటువైపు చూశారు. నలుగురు దిగారు. ''ఆమె మీ ఆడపడుచు అయిఉండవచ్చు, మీ అత్తగారు రాలేదులా ఉంది'' అన్నారు.

కానీ.. వాళ్ళ అంచనా తప్పయింది. ఆమె పెళ్ళికొడుకు తల్లే. ఉన్న వయసు కంటే.. పదేళ్ళు చిన్నగా కనబడుతున్నదామె. మామగారు కూడా.. యాభై సంవత్సరాలు దగ్గర పడుతున్నా దుబ్బుమీసం, నల్లని జుట్టుతో యువకుడిలా చలాకీగా ఉన్నారు. ఒక పెళ్ళీడు కొడుకున్న దంపతుల్లా లేరు.

పలకరింపులు అయ్యాక తల్లి శ్రావణిని తీసుకొచ్చింది. వస్తూనే.. ఇద్దరికీ 'నమస్తే' చెప్పి అన్నగారి పక్కనే సోఫాలో కూర్చుంది. అసలే అందమైన శ్రావణి పై మేకప్ వల్ల మరింత అందంగా కనబడుతున్నది. అత్తగారు, మామగారు పట్టి పట్టి చూస్తుంటే అమెరికాలో పెళ్ళికొడుకు గుర్తొచ్చి నిజంగానే సిగ్గుల మొగ్గయింది. ఆమె నచ్చిందనటానికి వాళ్ళ ముఖాల్లో సంతృప్తి, చిరునవ్వు నిదర్శనం.

''శ్రావణీ అత్తయ్యగార్కి ఇల్లు చూపించమ్మా'' అన్న రంగనాథంగారి మాటలతో లేచి లోపలికి దారి తీసింది. వియ్యపురాలు, శ్రావణి స్నేహితురాళ్ళు వెంటరాగా ఇల్లంతా తిరిగి చూసిందామె. ఎవరి గది వాళ్ళకే కేటాయించి ఉన్నాయి. పైకి వెళ్దాం రండి'' అని శ్రావణి దారితీస్తుంటే వియ్యపురాలు ఎక్కలేక ''మీరు వెళ్ళండి వదినగారూ.. నేను ఎక్కలేను'' అన్నదావిడ, భారీ శరీరంతో. వయసుకి మించినట్టుగా ఆయాసపడుతున్నది.

మేడపైన శ్రావణి గదిలోకి వెళ్ళారు. ఆ మాటా.. ఈ మాటా అడుగుతూ.. గదం[illegible] పట్టి పట్టి చూస్తున్న కాబోయే అత్తగార్ని గమనించి మనసులోనే గర్వంగా నవ్వుకుంది శ్రావణి.

ఖరీదయిన అలంకరణ [illegible] డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ నిండా [illegible] రగా పడివుంది. జడక్లిప్పులు. [illegible] యిదు రకాల నెయిల్ పాలిష్. [illegible] ఫేస్‌క్రీంలు, హెయిర్ డ్రయర్ [illegible] ఉన్నాయి. మోడరన్ డ్రస్సులు [illegible] వ్రేలాడుతున్నాయి. టి.వి., వి.సి.పి.. [illegible] రికార్డర్, లేటెస్ట్ హిందీసాంగ్స్, [illegible] కేసెట్స్, ఒక మూలగా 4, 5 [illegible] చెప్పులు. ఇవన్నీ ఆమె అభిరుచు[illegible] తెలియజేస్తున్నాయి. ఎక్కడా ఒక [illegible] గానీ, నవలగానీ, పేపరుగానీ లే[illegible] ఇవన్నీ పరిశీలిస్తున్న ఆమెని 'కూర్చోండి' అని సోఫా చూపించింది.

స్నేహితురాళ్ళు ముగ్గురూ ఒక ప్రక్కగా కూర్చు న్నారు. వేయించిన జీడి పప్పుల ప్లేటు ముందు[illegible] చింది శ్రావణి.

''ఏం చదువుకున్నావు శ్రావణీ'' అన్నదావిడ.

''ఇంటరు తప్పానండీ'' అంది.

''మరి మళ్ళీ కట్టలేదా? నీదేగ్రూపు ఇంటరులో'' అని అడుగుతుంటే, శ్రావణికి సర్రున కోపం వచ్చింది. 'ఈ పల్లెటూరు మొహానికి గ్రూపులు కూడా తెల్సా' అనుకుంది. అయినా సర్దుకుని ''నేను హెచ్.ఇ.సి. తీసుకున్నానండీ, ఎకనమిక్స్ తప్పాను. మళ్ళీ కడదామనుకుంటూనే అశ్రద్ధ చేసేసాను. ఇప్పుడు కడదామనుకున్నాను ఇంతలో..'' అంటూ నసిగేసింది.

ఆమె చిన్నగా నవ్వి ''ఇంతలో పెళ్ళి అంటున్నారు. అవునా!'' అంది.

అవునన్నట్టుగా చెవుల జూకాలు కదిలేలాగ తలూపింది.

''మీరేం చదువుతున్నారమ్మా.'' అంది ఆమె ఫ్రెండ్స్ వైపు చూస్తూ.

''మేమిద్దరం బి.యస్సీ కంప్యూటర్స్ చేసి స్పెషల్ కోర్సులు నేర్చుకుంటున్నామండీ'' అన్నారు సరోజ. నీలవేణి.

''నేను బి.కాం. కంప్యూటర్స్ చేసి బి.యస్.ఆర్.బి. కోచింగు తీసుకుంటున్నానండీ'' అంధి సుహాసిని.

''ఆహా! అలాగా చాలా సంతోషమమ్మా..'' అంది వాళ్ళను ప్రశంశాపూర్వకంగా చూస్తూ. వాళ్ళనలా అనటం శ్రావణికి మరీ చిరాకనిపించింది.

''ఆంటీగారూ.. మీరేమనుకోనంటే.. ఓమాట. మీరు చాలా స్మార్ట్‌గా ఉన్నారు. అంకుల్‌గారు కూడా'' అంది సుహాసిని.

ఆపిల్ల కామెంట్‌కి చిన్నగా నవ్వి ఊరుకున్నదామె.

''మీరు ఎక్సర్‌సైజులు, వాకింగ్ చేస్తారుకదా'' అంది సరోజ.

''ఎలా చెప్పావమ్మా'' అంది ఆశ్చర్యంగా.

''ఈ వయసులోనూ మీరింత యంగ్‌గా కనిపిస్తు

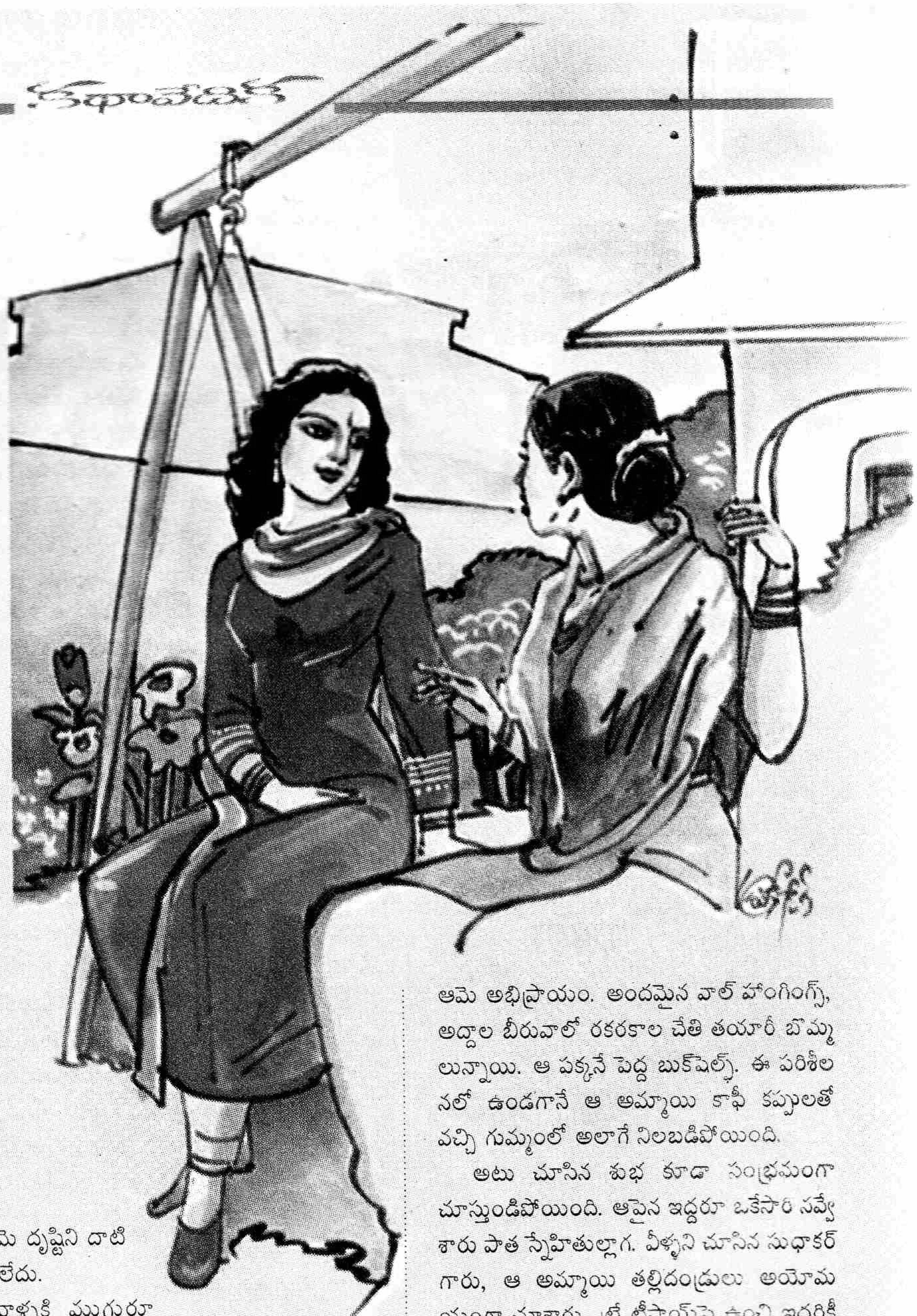

న్నారంటే, వ్యాయామం, సమతులాహారం కారణమై ఉంటుంది. అవునా!'' అంది సరోజ.

''నువ్వన్నది నిజమే'' అంది ఆపిల్ల సంగ్రహణాశక్తికి ఆశ్చర్యపోతూ.

శ్రావణికి ఈ సంభాషణ కంపరంగా ఉంది. 'నాతో మాట్లాడకుండా వాళ్ళతో సోదేమిటి ఈవిడకి.' దీని బుక్ నాలెడ్జి అంతా ఇక్కడ చూపించాలి కాబోలు. పనికిమాలిన చెత్తంతా చదివి పెద్దవ ఫోజులు పెడుతోంది' అని సరోజని తిట్టుకుంది.

పైకి లేచి బీరువా తెరిచి నగల పెట్టెలు తెచ్చి, ''ఇవి సింగపూర్ నుండి తెప్పించిన సెట్లు'' అని చూపించింది. ''బావున్నాయి'' అన్నట్టుగా తలూపి పైకి లేచిందామె.

'ఎంత' అని అడుగుతుందేమో అని ఎదురుచూసింది. కానీ.. అడగలేదు. 'ఈ మొహానికి వాటి విలువేం తెల్సులే. మెడలో తాడు, నల్లపూసలు తప్ప మరేం లేవుగా' అనుకుంది.

క్రిందికి వచ్చి అందరికీ చెప్పి 'కబురు పంపిస్తాం' అని వెళ్ళిపోయారు.

''ఏమండీ.. ఇంకా కబురు పంపిస్తాం అంటుందేమిటండీ. ఏమేం కావాలో అడగవచ్చుకదా'' అంది శ్రావణి తల్లి.

''డబ్బుతో అన్నీ కొనేయవచ్చనుకుంటున్నారా నీ కూతురు నువ్వూనూ..?! వాళ్ళకి నచ్చవద్దూ. వాళ్ళ అభిప్రాయమేమిటో..'' అన్నారు గంగాధరంగారు.

''నా కూతురికేమండీ.. దాని అందం ముందు ఎవరైనా దిగదుడుపే. ఆ బంగారమంతా వంటిపై పెడితే మహాలక్ష్మి దిగివచ్చినట్టు ఉండదూ'' అంది గర్వంగా.

''అలాగే మురిసిపో'' అంటూ లేచారాయన.

• • •

భార్యవైపు అసహనంగా చూశారు సుధాకరంగారు. ''నీకు మరీ.. మతిపోతున్నది శుభా, ఆ పిల్లకేం? చలాకీగా.. అందంగా ఉందికదా. మనం అడక్కపోయినా కట్నం కూడా బాగానే ఇస్తున్నారు. ఏం లోటు ఉందని మళ్ళీ ఇంకో అమ్మాయిని చూస్తానంటున్నావ్?'' అన్నారు కోపంగా.

చిరునవ్వేగానీ మాట్లాడలేదు శుభాదేవి. ఆ మాట్లాడకపోవడం ఆమె అనుకున్నది చేసి తీరుతుందనే సిగ్నల్. అతనికి తెలుసు. ''సర్లే. మళ్ళీ మధ్యవర్తిని పంపిస్తాను'' అని బయటికెళ్ళిపోయారు.

• • •

కారు ఒక చిన్న పెంకుటింటి ముందు ఆగింది. ఇంటి ముందున్న కొద్ది జాగాలోను చక్కని పూలతోట వేశారు. ఒక మూల బావి. బంధువుల హడావుడి ఏమీలేదు. ఆ అమ్మాయి తల్లీ తండ్రీ ఎదురొచ్చారు. పరిసరాలను గమనిస్తూ.. శుభ, సుధాకరంగారు లోనికి వెళ్ళారు. కర్టెన్ మీదున్న ప్యాచ్‌వర్క్ డిజైన్ ఆమె దృష్టిని దాటి పోలేదు.

వాళ్ళకి ముగ్గురూ ఆడపిల్లలే. పెద్దమ్మాయికి పెళ్ళి చేశారు. మిగిలిన ఇద్దరికీ అప్పుడే పెళ్ళిచేసే స్థోమతు లేక చదివిస్తున్నారు. అతను ఒక ప్రైవేట్ కంపెనీలో చిన్న ఉద్యోగం. తల్లి ఇంట్లోనే ఉంటూ టైలరింగ్, ఎంబ్రాయిడరీ వర్కు చేస్తుంది. పిల్లలు కూడా ఆమెకి సహాయపడతారు. ఇలాంటి పరిస్థితిలో మధ్యవర్తి వచ్చి ''మీ అమ్మాయిని చూసుకోడానికి వస్తున్నారు పెళ్ళివారు'' అని చెప్తే, ''మాకు ఆ ఉద్దేశ్యమే లేదు. అప్పుడే మేం పెళ్ళి చెయ్యగల స్థితిలో లేము'' అన్నారు. కానీ.. ఆ మధ్యవర్తి ''అమ్మాయిని చూడనివ్వండి తర్వాత సంగతి చూసుకోవచ్చు'' అనడంతో ''సరే.. దాని అదృష్టం ఎలా ఉందో అని ఒప్పుకున్నారు.

ఆ చిన్నగదిని శుభ ఎక్స్‌రే కళ్ళు ప్రతి అంగుళాన్నీ పరిశీలిస్తున్నాయి. ఇంటి వాతావరణాన్ని బట్టి ఆయా వ్యక్తుల అభిరుచుల్ని తెల్సుకోవచ్చన్నది ఆమె అభిప్రాయం. అందమైన వాల్ హాంగింగ్స్, అద్దాల బీరువాలో రకరకాల చేతి తయారీ బొమ్మలున్నాయి. ఆ పక్కనే పెద్ద బుక్‌షెల్ఫ్. ఈ పరిశీలనలో ఉండగానే ఆ అమ్మాయి కాఫీ కప్పులతో వచ్చి గుమ్మంలో అలాగే నిలబడిపోయింది.

అటు చూసిన శుభ కూడా సంభ్రమంగా చూస్తుండిపోయింది. ఆపైన ఇద్దరూ ఒకేసారి నవ్వేశారు పాత స్నేహితుల్లాగ. వీళ్ళని చూసిన సుధాకర్ గారు, ఆ అమ్మాయి తల్లిదండ్రులు అయోమయంగా చూశారు. ట్రే టీపాయ్‌పై ఉంచి ఇద్దరికీ నమస్తే చెప్పింది.

''ఇలారాఅమ్మా. కూర్చో'' అంది శుభ. వెళ్ళి పక్కనే కూర్చుంది.

''అమ్మాయి డిగ్రీ పూర్తిచేసి..'' అని తల్లి ఏదో చెప్పబోతుండగనే..

''నాకు తెల్సు వదినగారూ'' అంది నవ్వుతూ.

బహుశా మధ్యవర్తి చెప్పి ఉంటాడు అనుకున్నారు వాళ్ళు. మర్యాదలు పూర్తయ్యాక బుక్ షెల్ఫ్‌వైపు అడుగులేసింది శుభ. అవి అన్నీ బైండ్ చేసిన పుస్తకాలే. ఏమిటో.. అని ఒక్కోటి తిరగేస్తూ ఆశ్చర్యపోయింది.

''మా సరోజకు చిన్నప్పటి నుంచీ పుస్తకాల పిచ్చి వదినగారూ. తనకు నచ్చినవన్నీ అలా బైండ్ చేసుకుంటుంది. ఇల్లు ఒక లైబ్రరీలా తయారు చేసింది చూశారా'' అంది ఆమె కళ్ళలోని మెచ్చుకోలును గమనించి.

మాధురి కొత్త మోజు

ఎవరికైనా ఏ రంగంలో వున్నవారికైనా దానిపై తృప్తి ఉండదు. మరొకటి చేయాలని తపనగా వుంటుంది. అలాగే నున నెంబర్‌వన్ మాధురికి వీడియో ఆల్బమ్ చేయాలనే కోరిక పుట్టి వెంటనే నాలుగు పాటలు చేసింది కూడా. మరి కొన్ని చేస్తే ఆల్బమ్ రిలీజవుతుంది అంటోంది. ఎంతైనా తెలివైనదే సుమా!

ఫర్దీన్ బాధలు

ఎట్టకేలకు బెయిల్‌పై బయటకొచ్చిన ఫర్దీన్‌ఖాన్ మౌనంగా మునిలా మారిపోయాడుట. ఇంత కంటే అవమానం ఏముంది అని అంటున్నాడుట. ఎంతమందికి ఎన్ని చెడ్డ అలవాట్లు లేవు, నేనొక్కణ్ణేనా? అయినా ఈ బాధలు ఇంకా ఎన్నాళ్ళో? అంటూ తెగ బాధపడిపోతున్నాడు. కాస్త రిలాక్స్ కోసం 'లవ్‌కేలియే కుచ్‌భీ కరేగా' షూటింగ్‌కు వస్తున్నాడు. అయినా ఎవరితోనూ మాట్లాడకుండా, కలవకుండా వేరేగా కూర్చొని ఆలోచిస్తు వుండిపోతున్నాడుట. చూశారా! కొకైన్ ఎంత పనిచేయించిందో? దాని జోలికి వెళ్తే జీవితాలే మారిపోతాయిసుమా! బీ కేర్‌ఫుల్!

- విరజ

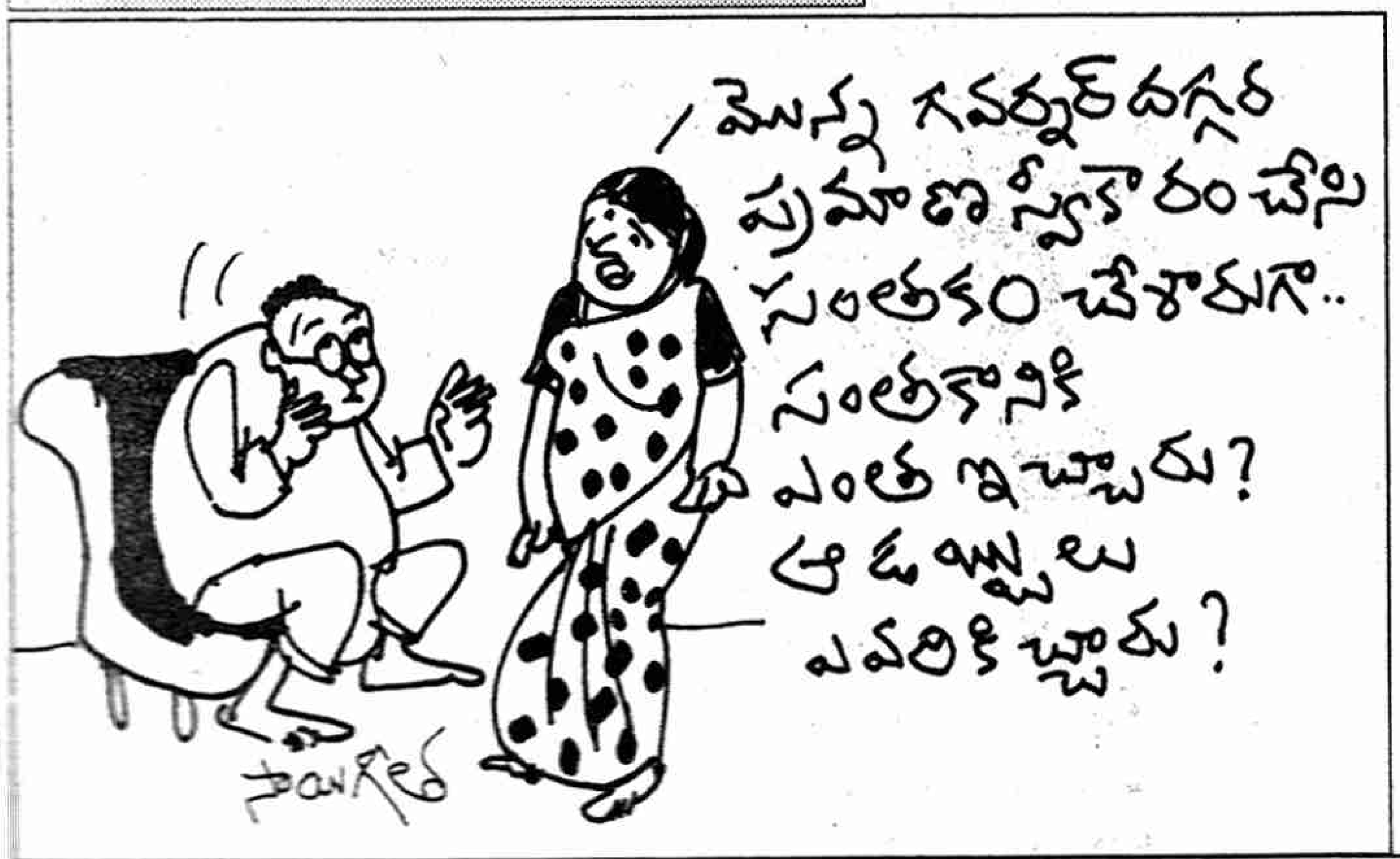

''మంచి హాబీయే కదూ..'' అంది ప్రశంసాపూర్వకంగా.

అరగంట కూర్చుని ''వెళ్ళొస్తాం'' అని లేచారు.

''కబురు పంపిస్తాం అన్నయ్యగారూ'' అంది శుభ.

''అమ్మా.. చెల్లమ్మా.. మీరింకేమీ మాట్లాడటం లేదు. నేను కట్నకానుకలేమీ ఇచ్చుకోలేనమ్మా. కనీసం పెళ్ళి కూడా మీ స్థాయికి తగ్గట్టు చెయ్యలేం. అసలు మా అమ్మాయి మీకు నచ్చిందో లేదో కూడా మీరు చెప్పనేలేదు'' అన్నాడు వియ్యంకుడు.

''అవన్నీ మాకు తెల్సు బావగారూ. మీ చెల్లమ్మకి అమ్మాయి నచ్చితే మిగిలినవి సమస్యకాదులెండి'' అన్నారు సుధాకరంగారు.

''మాకు సరోజ నచ్చినట్టే అన్నయ్యగారు. అమ్మాయి ఫోటో, వివరాలు బాబుకి కూడా పంపిస్తాము'' అని వెళ్ళొస్తామన్నట్టుగా సరోజవైపు చూసింది.

గేటువరకు సాగనంపడానికి వెళ్ళిన సరోజ మొహంలో ఏదో అడగాలన్న ఆరాటం శుభ గమనించింది. రెండడుగులు వెనక్కి వచ్చి ''ఏంటి సరోజా.. ఏదో చెప్పాలనుకుంటున్నావ్'' అనేసరికి,

''అబ్బే.. అదేమీ కాదులెండి. మాకు కనీసం మీ అబ్బాయి ఫోటో కూడా చూపించరా?'' అంది నిర్భయంగా.

''అది నువ్వింకా అడగలేదేమిటా అని నేను ఎదురుచూస్తున్నా'' అని హాండ్ బాగ్ తెరిచి రెండు పుల్ సైజు ఫోటోలు ఆమె చేతిలో పెట్టి కారెక్కింది.

'శ్రావణికి ఏం తక్కువైందనీ.. ఈమె ఏమీలేని నన్ను కోడలిగా కోరుకున్నది?' అనుకొని ఆ ఫోటోలను చూసుకుంది సరోజ.

• • •

''నీది చిత్రమైన మెంటాలిటీ శుభా.. శ్రావణి కంటే సరోజ అందంగా ఉందా నీకు? పైగా వీళ్ళు కట్నం కూడా ఇవ్వలేరాయె'' అన్నారు సుధాకరం.

''శ్రావణి అంత అందం లేకున్నా సరోజ బానే ఉంది కదండీ. ఇక కట్నమంటారా మనవాడు లక్షలు సంపాదిస్తున్నాడు. చాలదూ! కేవలం డబ్బు, అందమేనా కావలసింది? శ్రావణిలో లేని నిధి సరోజలో ఉంది. ఆ బుక్స్ చూస్తేనే అమ్మాయి అభిరుచులు ఎలాటివో తెలుస్తున్నాయి. ప్రతి చిన్న విషయంపై అవగాహన ఉంది. అది చాలు. ఇహపోతే.. శ్రావణికి ఒక లక్ష్యం లేదు. ఒక్క మేకప్ విషయం తప్ప మరేమీ పట్టదామెకు. అలాంటి బద్ధకస్తురాలు మనబ్బాయికి సరిపోదు'' అంది.

''అదీ నిజమేలే.. కాస్త ఉడకేస్తే చాలు అనే రోజులు పోయాయికదా'' అన్నాడు శుభ అంచనాను మెచ్చుకుంటూ.

''ఆ ఉడకెయ్యడమూ రాదు'' అంది శుభ.

• • •

ఆ చిన్న డాబా ముందున్న గార్డెన్‌ను సాయంసంధ్యవేళ ట్యూబ్‌తో తడుపుతున్న శుభ దూసుకు వచ్చి గేటు ముందాగిన కారుని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

'ఎవరై ఉంటారబ్బా' అని గబగబా వెళ్ళి గేటు తెరిచింది. కారు దిగి వస్తున్న శ్రావణిని చూడగానే మరింత ఆశ్చర్యపోయింది.

''నమస్తే ఆంటీ'' అని లోపలికి వచ్చిన శ్రావణి ఆ గార్డెన్ చూసి కాసేపు తన్మయంగా ఉండిపోయింది. అందంగా ట్రిమ్ చేసిన రకరకాల క్రోటన్స్. విరగబూసిన చిట్టి చేమంతులు, అరచేయంత పెద్ద చేమంతులు, డాబాపైకి పాకిన సన్నజాజి తీగనిండా తెల్లని కొంగల్లాగ మొగ్గలు, ఓ పక్కగా విచ్చుకుంటున్న నైట్‌క్వీన్ పరిమళాలు మదిని ఆహ్లాదపరిచాయి.

'తమ ఇంట్లోనూ గార్డెన్ ఉంది కానీ ఇలా సిస్టమాటిక్‌గా లేదు. పనివాళ్ళు మొక్కలు చావకుండా నీరు పోస్తారు తప్ప ఇంకేం చెయ్యరు' అనుకుంది శ్రావణి.

''ఏమ్మా! శ్రావణీ.. ఇలా వచ్చావు. అంతా కులాసానా'' అన్న శుభాదేవి మాటలతో ఈలోకంలోకి వచ్చి తాను వచ్చిన పనేమిటో గుర్తొచ్చి ''ఆ.. అంతా బావున్నారండీ, బాగులేనిది నేనే'' అంది.

లాన్‌లో ఉన్న ఇనుప ఉయ్యాలపై కూర్చున్నారిద్దరూ. విషయం అర్థం చేసుకున్న శుభ మరేం మాట్లాడలేదు.

కాసేపు గోళ్ళకేసి చూసుకుంటూ కూర్చున్న తర్వాత శ్రావణి నెమ్మదిగా అంది, ''మీరు పంపిన కబురు అందాక నేనిలా రావడం తప్పని తెలిసీ.. వచ్చాను. నన్ను మీ కోడలుగా చేసుకొమ్మని బ్రతిమలాడటానికి రాలేదుకానీ.. నేను మీకు ఎందుకు నచ్చలేదో తెల్సుకుందామని వచ్చాను. అంతే.'' అంది సూటిగా.

''శభాష్ శ్రావణీ ఇలా నిర్భయంగా వచ్చి, ముక్కుసూటిగా అడిగేయటం నాకు చాలానచ్చింది. అయితే నేను చెప్పేది జాగ్రత్తగా విను. సోది అనుకోకు మరి. ఇప్పుడు పరిస్థితులన్నీ ఎంతో మారిపోయాయి కదా! నా ఉద్దేశ్యంలో ప్రతిమనిషీ తన కంటూ ఒక కెరీర్‌ని ఎంచుకోవాలి. తన ఆలోచనల మేరకు బలమైన వ్యక్తిత్వాన్ని రూపొందించుకోవాలి. గాలివాటానికి కొట్టుకుపోయే మనస్తత్వం పనికి

రాదు. మనిషి సుఖపడటానికి డబ్బొక్కటే ముఖ్యం కాదమ్మా.. విలాసాలే జీవితం కాదు.

నా విషయమే చూడు, నేను పది పాసయ్యాక మీ అంకుల్‌కిచ్చి పెళ్ళి చేసారు. మీ అంకుల్ కూడా ఇంటర్ మధ్యలోనే ఆపేశారు. అమ్మాయి, అబ్బాయి పుట్టాక వాళ్ళు స్కూల్‌కెళ్ళేటప్పుడుగానీ.. నాకు చదువెంత అవసరమో.. గుర్తించలేదు. వాళ్ళను మంచి విద్యావంతులుగా తీర్చిదిద్దాలంటే ట్యూషన్స్ మీదే ఆధారపడకూడదని ముందు నన్ను నేను సంస్కరించుకున్నాను. ప్రయివేట్‌గా బి.ఏ.కి కట్టాను.

ఓ ప్రక్కన వ్యవసాయం చేస్తున్నా మీ అంకుల్ చేత కూడా కట్టించాను. పిల్లలిద్దరూ యమ్.సి.ఏ. చేస్తుండగానే.. మేము కూడా 'స్పోకెన్ ఇంగ్లీష్' పోస్టల్ కోచింగ్ తీసుకున్నాం. 'ఇప్పుడెందుకూ?' అని మువ్వనుకోవచ్చు. ఎందుకంటే వాడిప్పుడు అమెరికాలో ఉన్నాడు కదా. మేమెప్పుడైనా వెళ్తే మరీ ఇబ్బంది పడకూడదని. మా అమ్మాయి కూడా అమెరికా వెళ్ళడానికి సిద్ధంగా ఉంది.

ఇప్పుడు మేము కంప్యూటర్ కూడా నేర్చుకుంటున్నాం. ఇంటర్‌నెట్‌లో అన్ని విశేషాలు తెల్సుకోడానికి ఉపయోగపడుతుందని. ఒకప్పుడు 'విద్యలేని వాడు వింత పశువు'. కానీ.. నేడైతే.. 'కంప్యూటర్ తెలీనివాడు కంట్రీబ్రూటు' అన్నట్టు మారింది కాలం. నేటి మార్పుల కనుగుణంగా మనమూ మారాలి శ్రావణీ! ఇలాంటి వాతావరణమున్న మా ఇంటికి వచ్చేకోడలు కూడా అన్నిటా అవగాహన ఉండగలిగాలన్నదే మా అభిప్రాయం. మా అబ్బాయి అభిప్రాయం కూడా'' అని చెప్పటం ఆపింది శుభ.

ఆమె మాటలన్నీ విన్న శ్రావణికి కాలాన్ని తనెంత దుర్వినియోగం చేసిందీ అర్థమైంది. తన అన్నలుగానీ, అమ్మగానీ, నాన్నగారుగానీ.. 'కనీసం ఇంటరు పూర్తిచెయ్యి' అని కూడా అనలేదేమిటి? అని అనుకుంది. అప్పట్లో 'అబ్బ బోర్ వెధవ చదువు' అనిపించింది. సినిమాలు, టి.వి. టేప్‌రికార్డర్‌లో మ్యూజిక్, బ్యూటీక్లినిక్‌ల చుట్టూ తిరగటం, ఇదే ప్రపంచంగా బ్రతికింది.

మొన్నటికి మొన్న పెళ్ళిచూపుల్లో కూడా ఈమెను ఎంత తక్కువగా అంచనా వేసాను. పల్లెటూరి మొహం అనుకున్నాది. కానీ. పల్లెటూర్లో ఉంటూనే ఎంతగా అభివృద్ధి చెందారు వీళ్ళు. నేర్చుకోడానికి అన్ని అవకాశాలు ఉండీ.. నేను వెనకనే ఉండిపోయాను.

తన స్నేహితురాళ్ళను కూడా 'ఎందుకీ వెధవ డిగ్రీలు? ఎంత చదివినా మన చదువుకి విలువేముందీ.. పెళ్ళితో అన్నీ మూలపడతాయి. ఈ చదువు చాలదూ..'' అని విమర్శించేది.

'ఇప్పుడా విజ్ఞానం, జ్ఞానతృష్ణ సరోజకు అదృష్టాన్ని తెచ్చిపెట్టింది' అనుకుంది నిరాశగా.

ఆమె భావాలను గ్రహించిన శుభ ఆమె భుజంపై చెయ్యివేసి ''శ్రావణీ.. ఈ సంబంధం తప్పిపోయిందని బాధపడకు. అసలు నువ్వంటే ఏమిటో తెల్సుకో. అమెరికా సంబంధం అని సంబరపడి ఉండొచ్చు నువ్వు. కనీసం పెళ్ళికొడుకు ఫోటో అయినా చూడాలని నీకు తట్టనేలేదు. ఆకాశంలో.. కలల్లో విహరించడం మాని వాస్తవాన్ని ఆలోచించు. కెరీర్‌ని పెంచే మంచి పుస్తకాలు చదవడం అలవాటు చేసుకో. శారీరక వ్యాయామం వంటికి మంచిదైతే.. పుస్తక పఠనం మనసుకు వ్యాయామంలాటిది. ఈనాడు అమెరికా అబ్బాయిలకేమీ కొదువలేదమ్మా! కేవలం డిగ్రీలే చదవక్కరలేదు. కానీ.. విషయ పరిజ్ఞానం ఉండాలి. రేపటి భవిష్యత్‌లో నీ పిల్లల్ని నువ్వు తీర్చిదిద్దుకునేలా.. మార్గదర్శకురాలివిగా ఉండాలి. ప్రతి చిన్నదానికి భర్తపై ఆధారపడకుండా అన్నీ నువ్వు చాకచక్యంగా చక్కదిద్దుకునేలా ఉండాలి. అదీ జీవితమంటే.'' అంది.

''థాంక్స్ ఆంటీ, నేను జీవితంపట్ల ఇంత లోతుగా ఎప్పుడూ ఆలోచించలేదు. మీరన్న స్థాయికి వచ్చాకనే నేను పెళ్ళి చేసుకుంటాను. మరి నేను వెళ్ళొస్తా'' అని లేచింది.

''మరి ఇంట్లో రాకుండానే వెళ్తావా!'' అని చెయ్యి పట్టి లోనికి తీసుకెళ్ళింది. బిస్కెట్లు, జ్యూస్ ముందుంచింది. అవి తింటూనే గది గోడలకున్న పెయింటింగ్స్‌ని చూసింది. గోడకున్న అద్దాల బీరువానిండా ఎన్నో బుక్స్. పెయింటింగ్స్‌కేసి చూస్తూ ''ఇవి ఎక్కడ తీసుకున్నారండీ చాలా బాగున్నాయి'' అంది.

''ఏమీ తోచనప్పుడు నేను వేసినవేనమ్మా'' అంటున్న శుభవైపు అబ్బురంగా చూసింది. కేవలం కట్నంకోసం, అందంకోసం చూడకుండా తమ భావాలకి అనుగుణంగా కోడలిని ఎంచుకున్న ఆమె వ్యక్తిత్వాన్ని మనసులోనే మెచ్చుకొంది.

అందుకే ఆ అబ్బాయి కూడా తన పెళ్ళిభారం తల్లిపైనే ఉంచాడు. తను అనుకున్నట్టు అతను బడుద్దాయి కాదు. తల్లిపై అపారమైన నమ్మకమున్నవాడు అనుకుంది.

మారిన కాలంలోనూ మారని మనస్తత్వాలున్న నేటి సమాజంలో ఈమెవి నిజమైన హైటెక్ భావాలు. అసలైన 'హైటెక్ అత్తగారు' అనుకొని ఆమె పెట్టిన బొట్టు జాకెట్ ముక్క తీసుకొని జ్ఞానోదయం పొందినట్టుగా, నూతనోత్సాహంతో కారువైపు అడుగులు వేసింది.

★

స్లీప్

''ఏవండీ! బిపి టాబ్లెట్లు తెమ్మంటే స్లీపింగ్ టాబ్లెట్లు తెచ్చారేమిటి?'' మండిపడుతూ అడిగింది భార్య.

''అవి స్టాక్ అయిపోయాయట. రావడానికి రెండ్రోజులు పడుతుందంటే నా స్లీప్‌కోసం ఇవి తెచ్చుకున్నాను'' నమ్రతగా చెప్పాడు భర్త.

కళ్ళు

''ఏవండీ! ఈ కళ్ళు చూసి ఎవరివో చెప్పగలిగితే మంచి బహుమానం వుంటుందిట'' ఓ మేగజైన్‌లోని ఫోటో చూపిస్తూ భర్తని అడిగింది సులోచన.

''రోజూ చూసే ఈ కళ్ళని ఆ మాత్రం గుర్తు పట్టలేననుకుంటున్నావా? ఇవి మన పక్కింటి విశాలాక్షివి'' ఠక్కున నోరు జారాడు.

-రాజేంద్ర (తుర్లపాడు)

ఫ్రీ

''మా షాపులో ఒక ప్యాంటు కొంటే ఒక షర్ట్ ఫ్రీ. షర్ట్ కొంటే లుంగీ ఫ్రీ. లుంగీ కొంటే టవల్ ఫ్రీ. టవల్ కొంటే జేబురుమాలు ఫ్రీ'' చెప్పాడు షాపువాడు.

కస్టమర్ అడిగాడు ''మరి జేబురుమాలు కొంటే?''

ఇక్కడే...

''ఈ హోటల్లో టిఫినూ, భోజనం బావుంటాయని అంత ఖచ్చితంగా ఎలా చెప్పగలవు?'' అడిగాడు అప్పారావు.

'సర్వర్ నుండి మేనేజర్ వరకు టిఫిన్, భోజనాలు పక్క హోటల్ నుంచి తెప్పించుకోకుండా ఇక్కడే చేస్తారు మరి!'' చెప్పాడు సుబ్బారావు.

-సాధనాల నాగవర్ధని (నూజివీడు)